

УДК 340.12
ББК 87.667.7
Г95

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича
(протокол № 11 від 28 листопада 2013 року)*

Рецензенти:

Гарасимів Т.З. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії та історії держави і права Львівського державного університету внутрішніх справ.

Титов В.Д. – доктор філософських наук, професор, професор кафедри логіки Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого».

Тихомиров О.Д. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії та історії держави і права Національної академії внутрішніх справ.

Науковий редактор:

Сливка С.С. – Заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри теорії та філософії права Навчально-наукового інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка».

Гураленко Н.А.

Г95 Суддівське правопізнання: праксеологічний вимір : монографія / Н.А. Гураленко. – Чернівці : Технодрук, 2013. – 352 с.
ISBN 978-617-7096-12-1.

У монографії проводиться дослідження концептуальних філософсько-правових ідей щодо праксеологічних спрямувань суддівського правопізнання через аналіз стану і перспектив формування основ сучасного демократичного судочинства та розвитку теорії філософії права. Особлива увага приділяється онтологічним детермінантам *суддівського розсуду*, константам *інтерпретаційно-пізнавальної активності судді*, когнітивним ресурсам *судового доказування*, символічній *ігровій ритуальності* судового процесу, виокремленню тих *принципів, рівнів, стилів мислення*, які увиразнюють хід, ідею та мету суддівського правопізнання.

Для науковців, викладачів, студентів, аспірантів вищих навчальних закладів, юристів-практиків та усіх, хто цікавиться філософськими і теоретико-правовими проблемами юридичної діяльності.

ББК

© Гураленко Н.А., 2013
© Технодрук, 2013

ISBN 978-617-7096-12-1

ЗМІСТ

ВСТУП	6
Розділ 1. Генезис концептуальних напрямів розуміння природи суддівської діяльності у західній філософії права	15
Розділ 2. Ціннісно-епістемологічний рівень суддівського правопізнання	48
2.1. Дилеми буттєвих основ та антропологічна релевантність суддівського правопізнання	48
2.2. Антиномії права як джерело розвитку пізнавальної діяльності судді	58
2.3. Істина як мета суддівського правопізнання в контексті співвідношення абсолютного та відносного	76
2.4. Справедливість як імператив суддівського правопізнання ...	95
Розділ 3. Екзистенційно-смысловий рівень суддівського правопізнання	110
3.1. Інтуїтивно-когнітивна модель прийняття судового рішення	110
3.2. Причинно-атрибутивні основи дискреційних повноважень судді	137
3.3. Інтерпретаційно-пізнавальна активність судді як вимога необхідності осягнення факту	171
Розділ 4. Логіко-технічний рівень суддівського правопізнання	202
4.1. Логіко-рефлексивна інженерія суддівського правопізнання	202
4.2. Логіко-гносеологічні операції в судовому доказуванні	217
4.3. Формально-ігровий характер судової процедури	236
4.4. Діалогічність як концепт правового мислення: посткласичний підхід дихотомії факт-норма	257
ВИСНОВКИ	290
БІБЛІОГРАФІЯ	305
SUMMARY	349